

SZÍPORKA

A BARTÓK BÉLA ELMÉLETI LÍCEUM ELEMISZINTŰ TANULÓINAK LAPJA

2022/2023-as tanév, I. félév

33. SZÁM

ELŐKÉSZÍTŐ OSZTÁLYOS TANULÓINK:

Hagyományos előkészítő osztály
Szabó Ferenc tanító

Bekő Tímea, Bottyan Eric Dominic, Condescu-Jakab Lucas, Crepelca-Kovács Trisztán, Demeter Ráhel, Fülöp Evelin, Gergely-Ene Dávid-Mihály, Keresztes Ráhel, Kis Benjamin, Lukács Tamás, Marinescu Vladimir-Andrei, Marton Evelin, Miculescu-Drăgilă Alexandru, Nagy Elek, Olah Anastasia, Palla Dominik, Păcuraru Ștefan, Péter Kristóf, Pîncotan Lucas-Martin, Radu Ștefan-Adrian, Reviczky-Lévay Antoniu-Gabriel, Sebestyen Irisz, Vass Dániel, Vass Klaudia.

Szerkesztők:

Bakos Ágnes-Mónika

Kasza Gabriella

Tördelés: Orosz Sándor

Címünk:

Bv. General Dragalina 11A

Irányítószám: 300181

Tel. 0256-493031

Honlapunk: www.bartok.ro

A lap megjelenését támogatta:

Lépcsőről lépésre előkészítő osztály
Apró Julianna és

Stan Emese Orsolya tanítónők

Bereczki Eduárd, Borbély József-Matei, Boros Anna, Dorner Bence, Farkas Krisztián, Florescu Ágnes, Gál Boróka, Gyömbér Anisia-Karolin, Lazăr Evelin, Pásztor Tekla-Yvette, Portik-Dobos Antónia, Răducan Sara-Emilia, Stanciu Maria, Tamás Szilárd-Albert, Tudor Laura.

Olvasókuckó

Kedves gyerekek!

A régi ebédlőnk, a 4-es terem, vagy ahogy még mondjátok néha, a „csendszoba” hivatalosan is megnyílt mindannyiunk számára november 14-én, a Magyar nyelv napján. Értetek. Lehet ott olvasgatni, csendesen, vigyázva a könyvekre és mindenre, ami a teremben van.

Tartanak ott nyelvi fejlesztőt, versenyfelkészítőt, Ökosulit, mindenféle ügyesítőt. Mivel olyan kedvesen kuckós terem, elneveztük OLVASÓKUCKÓNAK.

Ezúton szeretnék kellemes és tartalmas időtöltést kívánni nektek a felújult teremben és jó olvasást.

Utóirat: Ha van olyan könyved, amit az Olvasókuckónak ajándékoznál, hogy más is forgathassa, keresd bátran a könyvtárosunkat, ő majd szívesen átveszi.

Vinczeffy Kinga tanítónő

A könyv

A könyv az ember legjobb barátja. Szabadidőben, mi sem jobb, mint egy jó könyv olvasása.

Van egy könyvespolcom, melyen sokféle könyv sorakozik: meséskönyv, kalandregény, verseskötet, enciklopédiák a Föld növény- és állatvilágáról. Mikor kicsi voltam, a színes meséskönyveket szerettem lapozni, most már inkább a kalandregényeket kedvelem. Mindig szomorúsággal tölt el, ha látom, hogy valaki nem vigyáz a könyveire, tépi a lapjait, belefirkál.

Számomra, a könyv egy kincs. Azon kívül, hogy olvasása által bővül a szókincsünk, tudásban gyarapodunk, remekül szórakoztat. Tudnunk kell, hogy sok ember áldozatos munkája rejlik benne. Egy könyv megjelentetésén sok ember dolgozik. Először is az író kigondolja a történetet, megírja a könyv tartalmát, az illusztrátor a tartalomhoz illő rajzokat készít minden fejezethez, majd ezt követi a kiadó, nyomda, könyvesbolt dolgozóinak munkája is.

Sok szerző, író meggazdagodhat az általa írt könyv nyomán, hiszen ha érdekes a könyv története, akkor az emberek megveszik, olvassák, ajánlják ismerőseiknek. Az is lehetséges, hogy a könyv alapján filmet forgatnak, illetve játékokat, ruhákat, különböző tárgyakat készítenek a szereplőkről. Ezek árbevételének egy része a könyv szerzőjéhez kerül. Példa erre J.K.Rowling: Harry Potter és Erin Hunter: Harcos cicák című könyve.

Számomra egy könyv olvasása olyan, mint egy utazás. Elutazhatom képzeletben egy olyan vidékre, ahol sosem jártam, megismerkedhetem emberekkel, életükkel, szokásaikkal, kalandba is keveredhetek, melyeket egy kényelmes fotelben lehet csak igazán élvezni egy jó meleg szobában.

Próbáljátok ki ezeket az élményeket ti is!

Micşa Mária, Hagyományos IV. osztály

Könyvajánlók:

Rick Riordan: Percy Jackson és az Olimposziak 1. A Villámtolvaj

Ezt a könyvet azért ajánlom a figyelmetekbe, mert nagyon izgalmas és kalandokban bővelkedő történetet fogtok megismerni a kötetben, ha kiolvassátok. Ez a regény egy sorozat első része és fontos, hogy sorrendben olvassátok el őket. Egyelőre tudomásom szerint, a szerző öt kötetet írt a sorozatból. Azon kívül, hogy izgalmas a történet, olvasás közben sok dolgot megtanulhattok a görög mitológiából. Mi több, a könyv legvégén még egy kislexikont is találtok, amiben megmagyarázzák a mitológiával kapcsolatos fogalmakat, amikről a könyvben olvastok. Felhívnam a figyelmeteket, hogy a könyv eléggé hosszú (több mint 300 oldala van) és nehéz a szövege, de nagyon megéri azt, hogy időt és energiát szánjatok a kiolvasására. Én nagyon élveztem! Jó olvasást nektek is!

Gönczi-Fórika Attila, Lépésről lépésre III. osztály

Boldizsár Ildikó: A fiú, aki varjúvarról álmódott

1883-ban született Temesváron, Kós Károly, egy népes családban. Édesapja távírodatiszt volt, édesanyja pedig okos, művelt, több nyelven beszélő asszony, aki nagyon szeretett kertészkedni. 16 éves korában egy régi használt biciklit kapott szüleitől ajándékba. Ez a vén bicikli indította el őt a nagyvilágba.

Tanulmányait Kolozsváron folytatta a híres Református Kollégiumban. Sokat barangolt, mindenre kíváncsi volt, mindenkitől tanulni akart. A tarisznyájában mindig volt egy vázlatfüzet, amibe belerajzolta a napi élményeit. Nyitott szemmel járt-kelt a nagyvilágban, mert tanulni akart mindenkitől, akivel csak találkozott. Károly eleinte erdész vagy magyar-történelem szakos tanár szeretett volna lenni, végül az építészet mellett döntött a szülei akarata ellenére. Három évnyi tanulás után Olaszországba ment további tanulmányútra. Budapesten dolgozott hosszabb ideig, de végül hazaköltözött Erdélybe. Feleségül vette Balázs Idát, akivel négy gyermekük született.

Sok épületet tervezett. Elhatározta, hogy összefog azokkal, akik hozzá hasonlóan nem menekültek el Erdélyből, és közösen a romokon építenek új életet. Ő tervezte a kolozsvári Múcsarnokot, restaurálta Mátyás király szülőházát, új templomot tervezett Siklódon, valamint iskolát, templomot és parókiát is. Utolsó munkájaként gyermekeinek készített egy könyvet. Címe: Szólok az én maradékaimnak

Demeter Ágoston, Hagyományos IV. osztály

J. K. Rowling, Jack Thorne és John Tiffany: Harry Potter és az elátkozott gyermek

A Harry Potter sorozat ezen része eléggé furcsa, szokatlan, mivel nem egy regény, mint a többi, hanem egy színdarab, aminek a szöveggönyvét olvashatjátok.

Bevallom, mindegyik Harry Potter kötetet elolvastam, de ezt tartom a legérdekesebbnek. A történet arról szól, hogy mi történik a Harry Potter sorozatból megismert szereplőkkel felnőtt korukban. Ízelítőnek egy kicsit elmondom a történetből:

Tizenkilenc évvel a Roxforti csata után... Akik olvastátok a regényeket, vagy láttátok a filmeket, tudjátok, hogy Harry Potter élete sosem volt békés és veszélytelen. Felnőtt korára sem változik a helyzet.

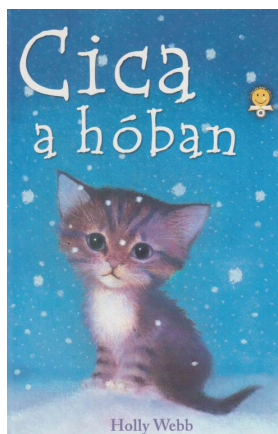
Albus (aki Harry Potter fia) vállal egy súlyos örökség nyomja. Harry Potter a Mágiaügyi Minisztériumban dolgozik, ezért nem sok ideje marad a családjára, ezért Albus maga próbálja megoldani azt a problémát, amiről apja még nem is tud. Scorpius-szal (aki Draco Malfoy fia) bevetésre indulnak és valaki barátjuknak tetteti magát, de valójában a Sötét Nagyúrnak a segítője... Jó olvasást!

Gönczi-Fórika Attila, Lépésről lépésre III. osztály

A III. H. Kékcinkék könyvajánlója – Olvasom, tetszik

Mindig más könyvek kerülnek a kedvencek listájára. Mi most épp itt tartunk velük:

- P.Klement Edina: Buksi
- Nyúl Péter Adventi kalendáriuma
- Dav Pilkey: Szimat naplója
- C.S.Lewis: Narnia
- Zseb-Garfield: Irány a természet! De gyorsan!
- Anna Sewell: Fekete Szépség
- Kyla May: Kiki
- M.Simon Katalin: Szelíd mesék a vadonból
- Erin Hunter: Supravietuitorii
- Holly Webb: Cica a hóban
- Bambi2. Az erdők királya
- Fodor Sándor: Fülöpke beszámoló
- Matt Haig: A fiú, akit Karácsonynak hívnak
- Alec Blenche: Printul Papadie si Regatul Florilor
- Varázsmesék

Válogatott írások

Az ősz ajándéka

Régen elbúcsúzott már tőlünk a nyár s a helyébe betoppant ősz, egyre jobban éreztetve velünk jelenlétét. November van, de a napok nagyon változatosak. Az ősz lassan mindent átfest körülöttünk.

Szeretek sétálni a Bega-parton, különösen akkor, ha az ősz nem hívja magával társait: az esőt jelző szürke felhőket, valamint a hideg szelet. A megszokott sétám alatt, hiszen a parton lakom, mindig megtekintem a díszes hidat, mely szinte átkarolja az alatta csendesen folyó Begát. A látvány csodaszép, a fák hullatják színes leveleiket avarszőnyegre alkotva. A félős napocska itt-ott kukucskál ki a megmaradt lombok között. A sétány végigfut a parton, ahol padokon nénik üldögélnek és magokkal etetik a galambokat, verebeket. A vándormadarak helyett varjak károgása erősít meg abban, hogy ősz van. Távolabbról a focipályán játszó vidám gyermekhangok hallatszanak az őszi csendben. Kedvet érzek arra, hogy hazamenve focilabdát vegyek magamhoz, s átmenjek a barátomhoz játszani. Bár csak tovább tartana a melegebb időszak, hogy örülhessek a szabadban való játéknak.

Bár az ősz nem a kedvenc évszakom, elismerem, hogy csodálatos dolgokra képes.

Bajkai-Fábián György, Hagyományos IV. osztály

Ősz a természetben

Minden évszaknak megvan a maga különlegessége. Ilyen az ősz is. Mikor megjelenik, varázspálcájával széppé, színessé varázsolja környezetünket. Barátai a szél, az eső segítenek neki ebben.

Az idén kijutott azért a szép, őszi napsütésből. Volt részünk benne bőven. Az ilyen napokon szívesen tartózkodtam a szabadban, sétálva.

A minap kint voltam családommal az erdőben, mikor felfigyeltem mennyivel színesebb körülöttem az őszi természet. Előttem egy mosolygós híd csacsogott a hullámzó folyóval. A part mentén egy hosszú, kanyargó sétányon a meleg napsütésben, két gyermek játszott egy fehér bundájú kutyussal a színes avarszőnyegen hemperegve. Mellettük, mindkét oldalon sárguló, magas fák még megmaradt színes lombjainak árnyéka várta az arra sétáló embereket. A lombok között itt-ott kukucskált ki a kíváncsi, őszi napsugár. Távolabb, a járda szélén két ugrándozó mókus keresgélt élelem után a lehullott levelek között. Fönt a magasban, a vándormadarak helyét a varjak vették át s károgásukkal zavarták az erdő csendjét. A sétányon egy idős bácsi sétáltatta öreg kutyáját.

Bár nem a kedvenc évszakom, de határozottan vallom, ha versenyezne a négy évszak, az ősz nyerné el a „legszínesebb évszak” címet.

Jurescu Lara, Hagyományos IV. osztály

Fifi

Az én kedvenc háziállatom egy puhaszőrű kiscica, neve Fifi. Őt hét éves koromban kaptam, mikor mindössze két hónapos volt.

Kerek feje van, két hosszú füle, s oly jó a hallása, hogy mindennap meghallja, amikor hazaérek az iskolából, üdvözölve várengem az ajtóban, ilyenkor fürge lábaival tekergőzik a lábam között, hogy majdnem mindig felbotlok benne. Szép, sokatmondó szemeivel okosan figyel utasításaimat,

mindig meglátja a legkisebb mozdulatokat is. Nedves, rózsaszínű orrocskájával, mikor lehajolok hozzá, megérinti az enyémet. Testét puha, fehér bunda takarja, ami nekem nagyon tetszik, mikor simogatom. A farka hosszú, fekete és puha. Szeretem, amikor belépek az udvarba és a felfele kunkorodó farkával integet, majd szalad felém. Amikor ebédidő van, elkísér a konyhába, s közben bukdácsol benne. Így jelzi, hogy ő is várja az ebédet. Neki macskaeledelt adunk. Sosem voltak kiscicái, mert az orvos ivartalanította.

Fifi nagyon ügyes vadász, sokszor az udvaron hagyja a megfogott egerek tetemét. Vándorolni, kóborolni is nagyon szeret az utcán vagy a szomszédságban.

Mindig megérzi, ha szomorú vagyok, olyankor próbál megvigasztalni. Nagyon aranyos, mikor hozzádörzsölődik a lábamhoz és dorombol. Szeretem a házikedvencemet, soha nem cserélném el másikra.

Jurescu Lara, Hagyományos IV. osztály

Molly

Az én cicám Molly. Ő egy teknőcfoltos macska, a bundájának alapszíne fekete, amelyen apró foltok találhatóak: világosbarna, rozsdabarna, fehér. Ezek a foltok a fülében, orrán, szájpadlásán és a mancsain is láthatóak. Elöl a nyakán egy sárga gallérhoz hasonló folt van. Mollynak sovány és nyúlánk teste, hosszú lábai és kicsi háromszög alakú feje van, szemei sárgás- zöldes színűek. Őt az utcáról mentették meg, amikor 5-6 hónapos volt.

Számomra ő volt a legnagyobb karácsonyi ajándék, mivel a téli vakáció első napján találtunk rá. Molly már három éve a családuknak tagja. Kedvenc macskaeledelei: a nedves macskatáp, ropogós száraz falatkák, joghurt. Ritkán tejet, májpástétomot is adunk neki.

Ameddig egyedül van otthon, alszik, de amikor a suliból hazajövünk, már az ajtó előtt üldögél és vár minket. Nagyon szeret kijárni, annak ellenére, hogy pórázon visszük ki az utcára. Ilyenkor végigszaglássza a bokrokat, felmászik a fára, galambokat, verebeket üldöz és fittyet hány a többi kóbor macskára. A szőrét kéthetente fésüljük és az almát 2-3 hetente cseréljük. Amikor 1 éves volt ivartalanítottuk.

Nagyon szeretem őt és örülök, hogy megtaláltuk. A mindennapjainkat nem tudnám elképzelni nélküle, viselkedésével, hízelgésével még apukám szívét is meghódította.

Mureşan Emma India, Hagyományos IV. osztály és Zabos Krisztina, Lépésről lépésre III. osztály

Sárkánykaland

Amikor vakáció van (a téli szünidőre gondolok), sok gyerek elmegy szüleivel a hegyekbe, távol az iskolától. Azt hiszem, nincsen gyerek, aki nem volt még a hegyekben síelni, hódéskázni, szánkózni vagy korcsolyázni a jégen. Így kezdődött az alábbi történet is.

Elmentem Biával, az osztálytársammal, és családjainkkal a hegyekbe. Egy este eldöntöttük, mikor már kezdett sötétedni, de nem akartunk még visszamenni a szállodába, sétálgatunk még egy kicsit a fehér, hófedte természetben. Amint beszélgettünk, észre sem vettük, hogy egy közeli erdőhöz jutottunk. Bátran folytattuk útunkat az erdei ösvényen. Egyszer csak az út egy nagy sötét barlang előtt ért véget. Nyomban kiszedtük zsebünkből a zseblámpánkat és bementünk. Félelmetesen nagy sötétség volt odabent. Eleinte nem is láttunk semmit, majd ahogy hozzászokott szemünk a sötétséghez, a zseblámpák halovány fényénél merészkedtünk mind beljebb a hatalmas barlangba. Egymás után lépegettünk előre, miközben saját szívdobogásunkat is hallottuk, egy kisebb üvöltést hallottunk. Pár másodperc múltán némán és remegve álltunk három „kis” sárkány előtt. Még jobban csodálkoztunk, mikor a sárkányok el kezdtek beszélni velünk, és értettük is amit mondanak. Hamar megbarátkoztunk, hiszen méretük ellenére, nagyon aranyosak voltak.

Egyszer csak dübörgést hallottunk. Mintha földrengés lett volna, majd pillanatok alatt, a barlangbejárat túlsó végéből, hatalmas ordítással megjelent két hatalmas sárkány, akik tüzet okádva próbálták védeni kicsinyeiket. Nosza, nekünk sem kellett több. Rohantunk kifelé a barlangból. Emlékszem, hogy a szívem oly erősen dobogott, hogy majd kiugrott a mellkasamból. Ordítani kezdtem:

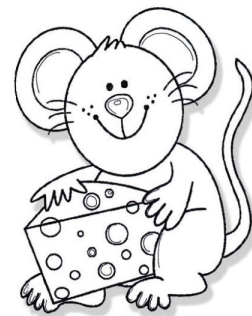
- Apa, anya, segítség!

Kapálóztam, fuldokoltam, sírtam, majd hirtelen kinyitottam szemeimet. S hát a paplanom csücskét rángattam kétségbeesetten. Ekkor jöttem rá, hogy álom volt az egész. De már akkor anya is ott volt mellettem. Elmeséltem neki képzeletbeli kalandomat, és alig vártam, hogy kimehessek a sípályára megosztani álmomat barátnőmmel is.

Micşa Mária és Mányi Bianka, Hagyományos IV. osztály

Az egér és a ceruza

Az egér nagyon éhes volt.
Nem volt mit egyen.
Talált egy ceruzát.
Azzal rajzolt egy sajtot, és kijött a sajt a lapból.
Rajzolt egy cicát is, az is kijött a lapból.
Sikerült az egérnek elbújni,
és visszatette a ceruzával a sajtot és a cicát a lapba.

Mozsi Emma, Hagyományos II. osztály

Mióta medve a medve?

Egyszer régen, még a hatvanas éveknél is régebben, volt a Meseország. Ott éltek a sellők, kentaurusok, hercegnők. És Meseországban van Medvefalu. Ezek nem akármilyen medvék, ezek csakis málnát esznek.

Egyszer Brümmike a barátaival elment sétálni. De túl messzire mentek. Kimentek Medvefalváról. Megláttak egy szúnyogkást. Az rájuk kiáltott.

- Meg akarjátok kóstolni a tartalmamat?

- Nem, mi csak málnát eszünk. Mondta Brümmike.

- Mi? Akkor ti hogy vagytok mackók? Na gyertek! Kóstoljátok meg a szúnyogmézet.

Brümmike elővette a táskájából a csuprát, és belerakták a finom mézet. Brümmikének és barátainak nagyon ízlett, ezért kértek egy jó nagy csuporral, és azzal hazamentek. Útközben találkoztak a szúnyogokkal. Megkérdezték őket:

- Ti vagytok a szúnyogkas őrzői?

Azok válaszoltak:

- Bzzzzzz, Bzzzzzz!

- Rendben- mondta Brümmike.

- Közelebb hoznátok a szúnyogkást? - kérdezte Dümpike, Brümmike legjobb barátja.

- Bzzzzzzzzzz, bzzzzzzz, bzz, bzz- válaszoltak ismét.

Hazamentek és azóta medve a medve.

Micimackó dédnagyapja bebizonyította, hogy a medve nem csokit, nem cukorkát, hanem mézet, de csakis mézet eszik.

Vége!

Molnos Abigél, Hagyományos II. osztály

Mopszi naplója

Egyszer volt egy Mopszi, amelyik nagyon félt a víztől. Bement a konyhába és a gazdája kellett menjen az iskolába. A kutyus a két barátjával maradt, de azok nem voltak a legjobbak. Úgy hívták őket, hogy Mogyi és Hercegnő. Hercegnő úgy viselkedett, mint egy hercegnő és Mogyi utálta ezt, mert ő idegesíteni akarta Bubit, a kiskutyát.

Azért hívták Bubinak, mert az igazi neve Buborék. Bella, a gazdája, nagyon vicces volt. Eltelt a nap és lefeküdtek. Így szólt a gazdája: Bubi, holnap van egy meglepetésem, de csak holnap, mert ma már fáradt vagyok! Holnap lett. Bubi korán fölkelt. Meg akarta tudni mi a meglepetés és megnyalta a gazdáját. Azt mondta a gazdája: még csak öt perc... Utána megnyalta a lábát, de megsajnálta. Úgy nézett ki, mintha nem kel fel soha, ezért megviccelte őt, hogy a házba pisil.

Bella így szólt: Neeem!! És megmondta mi a meglepetés: egy verseny, ami Bella iskolájánál történik. Mindenki részt szeretett volna venni. Bubi gyorsan akart elkészülni a projekttel, de Bella már elővette, és tudta mit fog csinálni. Felöltözött, elvette a dolgokat, hogy induljanak a versenyre. Készítettek egy úrlény hajót. Csak az volt a baj volt, hogy Bubi elrontotta.

Hogyha Bubi el nem rontotta volna, a mesém is tovább tartott volna.

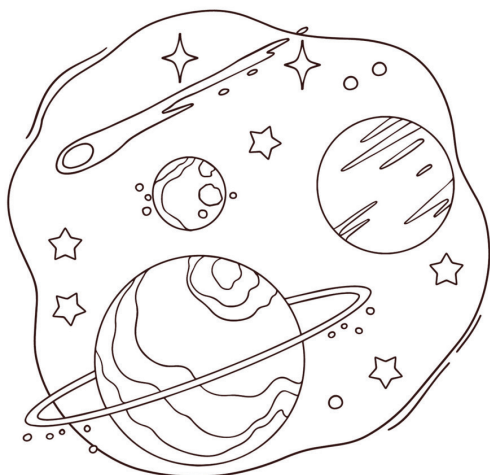
Mányi Tímea, Hagyományos II. osztály

Az én csillagom

Egyik este, amikor készülődtem lefeküdni, megcsillant valami az égen. Hirtelen az egész égbolt csillogott, fénylett. Kisebb-nagyobb csillagok voltak. Hozzám beszéltek:

- Mi egy csillag-család vagyunk – üdvözöltek.
- Én pedig a te csillagod vagyok – szólt hozzám egy parányi, sziporkázó csillagocska.
- Mi a neved? Hogy találtál rám? – kérdeztem tőle meglepetten.
- Azért lettem a te csillagod, mert a sors így döntött – válaszolta. A nevem pedig Tibi.

Sokat beszélgettünk még, de szemem egyre nehezebb lett, s végül álomba szenderültem. Örvendek, hogy van egy barátom, kivel minden este beszélgethetek. Tibi sokat mesél a csillagokról és a mindennapi életükről.

Kása Áron, Lépésről lépésre IV. osztály

Utazás a csillagok közt

A csillagászok a csillagászat tudományával foglalkoznak. A XVI. század elején Galileo Galilei olasz csillagász, saját készítésű távcsövével pásztázta az eget. Akkoriban az emberek kételkedve fogadták Galilei találmányát, hiszen abban az időben azt hitték, hogy a Föld mozdulatlan, s minden más forog körülötte.

Galileo Galilei első távcsöve nyolcszorosan nagyított, majd a következő húszszorosan, már a Holdat is tanulmányozta. Észrevette, hogy a Holdnak nincs saját fénye, hanem a Nap világítja meg. Galilei azt is megállapította, hogy a Föld kering a Nap körül.

Augusztusi estéken, a sötét égre felnézve gyakran lehet hullócsillagot látni. Ezt a jelenséget valójában nem a csillagok hullása idézi elő, hanem a meteorok okozzák. Az űrben nagy sebességgel érkező meteorok a Föld légkörébe felizzanak, majd elégnak.

Naprendszerünket nyolc bolygó alkotja:

Merkúr: A Merkúrnek nincsen egy holdja sem. Ő a második legkisebb bolygó, és ő áll a legközelebb a Naphoz. A Merkúron a súlyod csak a 38%-át nyomná. Egy év a Merkúron csak 88 nap.

Vénusz: Vénusznak sincsen holdja. Egy év a Vénuszon 255 nap, a hőmérséklet elérheti a 471 C-fokot.

Föld: A Föld egy nagyon különleges bolygó. Van rajta élet, felszínét szárazföld, víz borítja és van légköre. Egyetlen bolygó melyen ember, állat és növény található.

Mars: A Mars az otthona a legmagasabb hegynék a naprendszerben. A Mars holdjai a Phobos és Dumos.

Jupiter: A Jupiter forgásban a leggyorsabb bolygó a mi naprendszerünkben.

Szaturnusz: A Szaturnuszon lehetetlen állni. Ez a bolygó egy gázbolygó és kétszer annyi sugárzás van ott, mint a Földön.

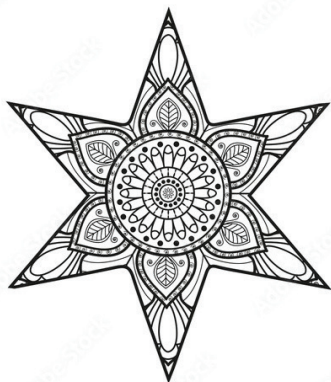
Uránusz: Holdja a Miranda. Naprendszerünk leghidegebb bolygója az Uránusz.

Neptunusz: Neptunusznak 14 holdja van és gravitációja majdnem olyan, mint a Földnek.

Piroska Kristóf, Lépésről lépésre IV. osztály

Ragyogó Mandalám

Sziasztok! Timi vagyok, és én a ragyogó csillagomról fogok írni.

Mandala minden nap csillog, fénylik és rám ragyog. Nagyon édes és kicsi. Ezen kívül szép színes, de a legtöbb szín benne a sárga. Csúcsai hegyesek és fényesek. Minden este csodálja a fákat, házakat és a virágokat. Mikor én kinézek az ablakomon, látom a legelőt, s rajta a nyulakat. Gondolom Mandala is látja. Aztán a tekintetem Mandalára fut. Ő is rám pillant és egész este egymást nézzük mosolyogva, mert szavak nélkül is megértjük egymást.

Fórika Tímea, Lépésről lépésre IV. osztály

Én, a Kicsi bolygó

Képzeljétek mi történt: álmomban, csillagok társaságában bolygó voltam. Sokan azt hinnétek, hogy egy kis, félénk bolygó vagyok, ám ez nem épp úgy van.

A nevem, Kicsi, és én nagyon különleges bolygó vagyok. Azért vagyok különleges, mert vannak rajtam lila űrlények. Szeretem őket, mert kedvesek, és én szeretem, amikor valaki kedves. De van néhány rossz is köztük. Bolygómon a házak gömb alakúak és lilák. Amúgy én is lila vagyok.

Imádtam az álmodat, de azért elég furcsa volt. Alig vártam, hogy az iskolában elmesélhessem osztálytársaimnak...

Koblicska Tímea, Lépésről lépésre IV. osztály

Én, a Szín bolygó

Képzeljétek mi történt: én is bolygó voltam álmomban. A nevem, Szín bolygó, és nagyon különleges bolygó vagyok, hiszen én lakom a legközelebb a Földhöz, és miattam színes az emberek világa. Tudom, hogy elsöre furcsán hangzik, de hallgassátok meg a történetem:

Egy átlagosnak induló napon, mikor még én is egy átlagos ember voltam, egyszer csak fent találtam magam az égbolton. Láttam, hogy nagyon színes vagyok és hallottam, hogy valahogy a világon eltűntek a színek. A varázserőm segítségével visszaadtam a világnak a színeket.

Azóta a Szín bolygó mosolyog és tudom, hogy néha az én vagyok.

Tamás Kincső Anna, Lépésről lépésre IV. osztály

Versek

Ruhavásár

Voltam egyszer vásárolni,
de nem tudtam mit.
Gondolkodom, gondolkodom,
de nem jut eszembe semmi.
Egyszer láttam egy szép ruhát.
Rápillantottam:
Anyá! Anyá! - húztam anyát.
Szeretném azt a ruhát!
Menjünk, vegyük meg azt a ruhát.
Úgy sincs ruhád otthon.
Mevették és vígan táncoltak.

*Drágoi Maria Rozalia,
Lépésről lépésre II. osztály*

Ősz

Megérett a szőlő, száradnak a levelek,
A madarak készülnek, már messze repülnek.
Mókusok ágról-ágra ugrálnak,
Nemsokára a levelek is lehullnak.

Elekes Katalin Maya Kriszta, Lépésről lépésre IV. osztály

Az ősz hónapjai

Szeptemberben meleg van,
Kezdődik az iskola.
Októberben szüretelnek,
Az állatok készülődnek.
Novemberben jön a hideg,
A téli vakáció közeleg.

Csóka Teréz, Lépésről lépésre IV. osztály

Sziporkáék...

Sziporkáék szipognak.
Ősz van. Esik az eső.
Fújj a szél, hull a fáról
a sok levél.

Együtt tesznek-vesznek:
Kopi kotorász,
Szipi szüretel,
Ropi szüretel,
Api lapít.

Ők az ősz segítői!
Vége!

*Crepelca-Kovács Elizabeth,
Lépésről lépésre II. osztály*

Az ősz

Csendes az erdő, zörögnek a levelek,
Fújdogál a szél, s megmozgatja az erdőket.
Ott kibújt egy mókus, s ott pedig egy egér,
Itt az ősz s nemsokára a tél.

*Elekes Katalin Maya Kriszta,
Lépésről lépésre IV. osztály*

Okos pók

Volt egyszer egy pók.
Háza kicsi volt.
Alkudozott két léggel,
hamm, bekapta szépen.
Volt mit egyen vacsorára,
nem volt gondja vadászatra.
Így ment tovább élete,
alkudozott a legyekkel.

*Dotterer-Kiszely Máté,
Lépésről lépésre IV. osztály*

Itt az ősz

Itt az ősz, itt a hideg,
a napocska is didereg.
Elkezdődött már az iskola,
a tanulásnak otthona.

Piroska Kristóf, Lépésről lépésre IV. osztály

Limerick vers

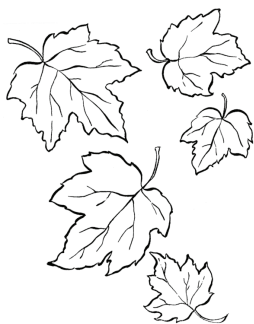
Volt egy lány, lakhelye Temesvár,
Ott nagyon finom a lekvár.
A nagymamája jókat süt,
A nagypapája kalapáccsal üt.
Otthon mindenki a süteményre vár.

Szabó Mónika, Lépésről lépésre IV. osztály

Őszel

Őszel az állatok készülnek a télre,
Megtöltik az éléskamrát a finom ebédre.
Bebújnak a kuckójukba,
És elalusznak, mint a bunda.

Márton Lilla, Lépésről lépésre IV. osztály

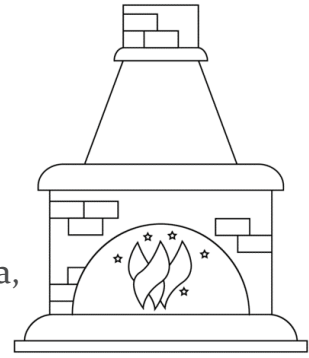
Megérkezett az ősz

Itt az ősz, itt a hideg,
minden ember már didereg!
Megjött a nátha, a köhögés,
jól esne most a melegtől egy ölelés!

Lokodi Bence, Lépésről lépésre IV. osztály

Tél elején

Bizony hosszú a tél,
ez december,
és beláthatsz a házakba,
ahogy a tűz ég.
Világunk álma mély
és dermedő minden tavaszra váró gondolat,
de hinni kell,
mert egyszer minden gondolat véget ér.
Legyen bár hó, jég meg köd,
a nap kisüt és az ágak között
kibújik a remény.

Bajkó Klára, Hagyományos IV. osztály

Ősz van

Ősz van.
Hullanak a falevelek.

Vége van a nyárnak.
Fecske, gólya nagy útra szálltak.

A szél sürgetve száll,
A felhő pityereg, mert nyáron sem pihent.

Szüretelnek a felnőttek,
tanulnak a gyerekek.

Itt az idő kukoricát törni,
kész a betakarítás.

Most már mindenki nyugodtan
Várhatja a telet.

Cozma Rebeka, Hagyományos II. osztály

Őszel

Őszel barnulnak a fák,
Szőlővel tele lesz a zsák.
Szorgalmasan télre készülnek az állatok,
Zörgetik már a diót s makkot a mókusok.
Elkezdődik az iskola,
Lassan levelek hullanak.

Szabó Mónika, Lépésről lépésre IV. osztály

Az ősz

Megjött a tarka ősz,
Rám köszönt a híres csősz.
Hullanak a levelek,
Elsétálok teveled.

*Kulcsár Soma Dominik,
Lépésről lépésre IV. osztály*

A III.H Kékcinke osztályban, Weöres Sándor: Galagonya című verse feldolgozása során, születtek a következő jól sikerült alkotások. Olvassátok szeretettel!

A galagonyabokor

Melegszik a galagonya,
a Hold fényében,
csillog a szoknya,
keservesen a haját fonja.

Sötétben játszik az árnyéka,
keservesen sír kicsi Réka.
Sötétben csillog a Hold fénye,
a galagonyabokor tövében.

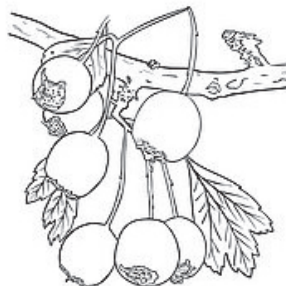
Csillagok ragyognak az égen,
kicsi Réka öröme.
Eső csillag úszik az égen,
kicsi Réka nézi éppen.

*Orgonas Ágnes és Marconescu Roland,
Hagyományos III. osztály*

Galagonya

Sötét éjjel izzik a galagonya,
Barna kislány sír a galagonya tövében.
Tüskék szurkálják a lány bőrét,
Hollók kergetik a cinkét.
Holdfény sötét éjszakában,
rávilágít a lány homlokára.
Sötét éjjel izzik a galagonya,
Félhomályban barna kislány
sírdogál a galagonya tövében.

*Szentpéteri Lenke és Bekő András,
Hagyományos III. osztály*

A bagoly

A bagoly felszáll az égre,
Pár emléket felidézne,
Például olyat,
hogy hol vannak az egérlyukak.
A házban vannak,
a falban laknak,
de már jól elbújtak. Így hát másfelé száll,
amerre ő hál.
Igen bizony nincs egér,
Ha jön már a tél.
De valahol vannak,
a galagonya alatt laknak.
A galagonya felé indul,
de az ég már lilul.
Vacsorából reggeli lett,
Hát nagyon éhes lehetett.

*Szövérdfi Szép Noémi és Lázár Loránd Tibor,
Hagyományos III. osztály*

Kedvenc tevékenységek

Miért szeretek lovagolni?

Sziasztok! Noémi a nevem, a IV. Lépésről lépésre osztályban járok és tíz éves vagyok. Mindig is szerettem a lovakat, de főleg akkor szerettem meg lovagolni, amikor a múlt nyáron lovas táborban voltam.

Erdély gyönyörű tájait megcsodálva érkeztünk Homoródszentpálra, ahol egy ötnapos ottalvós táborban voltunk, négy osztálytársammal együtt. A táborban volt két kutya is: egyik barna, lógófülű, mely a Luna névre hallgatott, a másik pedig Szuszu, a kicsi fehér szőrű.

Hétfőn lovaglással kezdtük a napot. Tizenöten voltunk a táborban, három csapatba lettünk osztva az öt lóra. Volt egy kezdőcsoport, egy haladó és egy több tapasztalattal rendelkező csoport is. A kezdők sétával indították a hétfői napot, a haladók ügetéssel, a harmadik csoport pedig már vágózott is. Én a kezdők csapatához tartoztam. Az én lovam, Mancsi volt, közepes méretű, fehér szőrű szépség. Vicces volt az első este, mert nagyon sokat kacagtunk és nem tudtunk elaludni. Minden reggelt lovaglással kezdtük, viszont csütörtökön derült ki, hogy az én Mancsi lovat el kell vigyék egy versenyre, ezért egy új lóra kellett ülnöm: Altenájra. Ő volt a lovak közül a legmagasabb. Nagyon izgultam, de hamar kiderült, hogy Altenáj nagyon türelmes ló. A péntek reggel lovasíjászattal kezdődött, majd készültünk az esti lovasbemutatóra. Sajnos egy olyan nagy égszakadás érkezett, hogy elmosta a lovasbemutatót. Ennek ellenére egy csodálatos hetet töltöttem a lovas táborban, szép emlékekkel tértem haza és új barátságokat is kötöttem.

Azóta itt Temesváron is elkezdtem járni lovagolni.

Kasza Noémi Réka, Lépésről lépésre IV. osztály

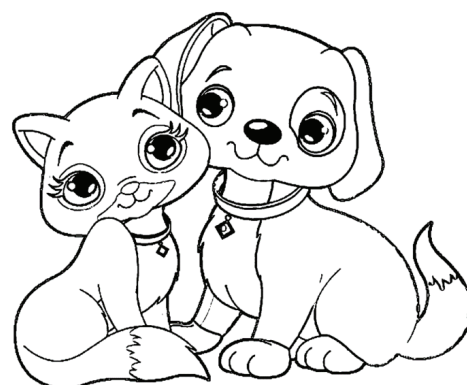

Az én kedvenc állatkáim

Egy szép nap a szüleim megleptek egy kis farkaskutyával, amire mindig vágytam. Elmesélem nektek, hogy milyen kutya ő.

Kyra hét hónapos, fekete és vörösesbarna a szőre, barna szemű, lompos farkú, hegyesek a fülei és erősek a lábai. Egy különleges kutya, mely szereti a cicákat. Egész nap hancúrozik velük, és nagyon szereti tépni a rongyokat. Sokat foglalkozom vele, megtanítottam,

hogy üljön le és kérésre adjon pacsit. Mikor meglátja a cicákat, rögtön hozzájuk szalad es bökdösi az orrával őket. Az cicák egyikét Pöttynek hívják, a szőre háromszínű és pöttyös, a másikat Shibának, ez utóbbi fekete szőrű és zöld szemű, nagyon dorombolós macska. A három állatka ugyanabban a hónapban született, tehát egyidősek. Az udvarunkban még van egy nagy vadászkutya, Rocky a neve. Ő is megszerette a cicákat és Kyrát is.

Egy napon Kyra ellopta a kamra kulcsát, így nem tudtuk kinyitni, hogy adjunk nekik enni, mivel ott tartjuk az ételüket. Egész nap a kulcsot kerestük a fűben, a cserepekben, a fák között, a kertben, még a kutyaházban is, de nem találtuk sehol. Mikor aztán apukám le akarta vágni a lakatot a kamráról, még egyszer bekukkintottunk a kutya házába, és észrevettük, hogy a kulcs ott volt becsúszva a háza mélyén. Örvendtünk, hogy a kulcs megkerült, mert eleinte azt hittük, hogy lenyelte a kutya és orvoshoz kell majd vinni.

Az udvarunkon nagyon nagy a barátság a kutyák és a cicák között, vigyáznak is egymásra. A kutya és a macska lehet barát is!

Nagy Evelyn, Hagyományos IV. osztály

A hobbim

Nekem több hobbim van, de a legközelebb a szívemhez a modern tánc áll. Egy iskolatársunknak köszönhetően iratkoztunk be a táncanfolyamra.

Ez a kaland 2020. október 5-én kezdődött. Teli izgalommal és kíváncsisággal mentünk az első táncórára, ahol megismertük Emília, Erika és Ioana tánctanárainkat, és a csapattársainkat. Minden alkalommal várom, hogy menjek táncórára, hogy lássam őket. Együtt nagyon sokat dolgozunk, többféle táncstílust tanulunk. Minden héten 2-3 alkalommal veszek részt a tanfolyamon, melyet izgalommal várok, hogy együtt táncolhassak, tornázhassak, nevetgéljek pajtásaimmal. Mivel túl sokan voltunk a csapatban, ezért kettéválasztottak minket. Most úgy érzem, hogy a tanárok jó döntést hoztak, hiszen azáltal, hogy kevesebben vagyunk egy csoportban, több tér áll a rendelkezésünkre. Így jobban gyakorolhatunk és bebizonyíthatjuk mire vagyunk képesek. Minden fellépésre készülődünk mind gyakorlatokkal, mind jelmezekkel, melyeket büszkén viselünk. Ennek a többéves, hosszas munkának, megvan az eredménye. Nagyon sok díjat, serleget, érmekeket szereztünk számtalan versenyen.

Én úgy döntöttem, hogy boldogságom táncsal mutatom ki.

Ari-Török Brittany, Hagyományos IV. osztály

A foci, mint sportág

Góóóó! Ezt szeretem hallani, mikor a pályán vagyok és a labdát rúgom.

Bár egyesek szerint a labdarúgás Angliából ered, a régi Kínában is űztek hasonló sportot, a "cujut", amelyben bőrlabdát kellett lábbal a hálóba juttatni. A Szong-dinasztia egyik hercege mutatta meg szolgálóinak, milyen ügyesen bánik a labdával. Magát a labdát nyolc bőrdarabból varrták össze, tollal és állati szőrrel tömték ki.

Japánban és az ókori Rómában is játszottak a mai futballhoz nagyon hasonlót. A régi maják is játszottak egy hasonló nagyon látványos sportot.

A mai értelemben vett labdarúgás az 1820-as években az angol diákok körében virágzott fel. A gól szó a "cél" jelentésű angol „goal” szóból származik.

A futball-világbajnokság a sportág legfontosabb eseménye. 1930 óta négyévenként rendezik meg. Az utolsó Oroszországban volt 2018-ban.

Nekem is a foci a kedvenc sportom. Fontos számomra, mert a pályán boldog vagyok és azt csinálom, amit szeretek. Amikor szaladok, minden szomorú gondolat kimegy a fejemből és csak a labdára figyelek. Örülök, hogy emellett sok barátot is szereztem, és új embereket ismertem meg.

Bár a focimeccsek nehezek, az egész csapat ilyenkor nagyon örül, hogy csodás élményekben van részünk, nagyon sok tapasztalatot szerezhünk és maradandó baráti kapcsolatok alakulnak ki közöttünk.

Muşceac Norbert, Hagyományos IV. osztály

A rózsza

Kedvenc virágom a rózsza, mely tavasztól késő őszig a kerteket, parkokat díszíti.

Körülbelül 200 rózsafajt tart számon a tudomány. Magasságuk 2-5 méter, a kúszóké a 20 métert is eléri. Ennek a növénynek van egy nagy, szétágazó gyökere, egy erős, zöld szára, sok levele, melyek lehetnek kisebbek vagy nagyobbak, szélei fogazottak. Virágjai csodálatosak, illatosak. Sokféle színben pompázhatnak. Nagyon szereti a tápanyagban gazdag talajt, igényli az öntözést, különösen nyáron. A rózsákat tavasszal metszik.

Használhatjuk lugasok befuttatására, nevelhetjük sövényként, valamint bokorként is ültethetjük, még akár cserepes virágként is találkozhatunk vele az üzletekben.

A virágszirmokból üdítőt, rózsalekvárt is lehet készíteni. A szépségápolásban is fontos szerepe van a rózsának, illata nyugtató, üdítő hatással van az ember szervezetére. Ha rossz alvó vagy, a rózsaoaj segítségével lesz.

A rózsza számomra a legszebb virág. Bármikor megszagolom, úgy érzem, máris szebbé varázsolja napomat.

Szeghalmi Erika, Hagyományos IV. osztály

A leghasznosabb sport

Milyen a leghasznosabb sport? Nehéz? Népszerű? Könnyű megtanulni? Senki sem tudja, amíg ki nem próbálja egyiket legalább.

Szerintem az úszás a leghasznosabb, mert nem csak élvezetes, egészségmegőrző jellegű, hanem még életeket is tudunk menteni általa. Sokszor kerülhetünk olyan helyzetbe, hogy kimentsük embertársainkat egy folyó vagy egy tenger hullámozó vizéből.

A falmászás is jó sport. A falmászás műfalon történik, vele megszerezhető a sziklamászáshoz szükséges erőnlét és technikai tudás. A világ minden részén a falmászás versenysporttá nőtte ki magát.

A karaté is nagyon hasznos. Mi lesz, ha egy bűnöző rád támad vagy más ilyen veszélybe kerülsz? Ha legalább a sárga öv megvan, még mindig eléggé jól meg tudod magad védeni.

Népszerű és sikeres sportágak a vízilabda, kosárlabda, tenisz. A lányok esetében a tánc és a műkorcsolya is.

A labdarúgás, bár nem a kedvencem, úgy tűnik, hogy a világ legnépszerűbb sportja. Argentínában és Brazíliában a foci már szinte több mint egy sport, ugyanis a legtöbb ottani gyermek álma az, hogy sztárfocista legyen, ha felnő.

Nagyon fontos a sportolás. Rendszeres testmozgással számtalan betegséget meg lehet előzni, levezetheted a benned levő feszültséget, és ez a tanulásban is segít. Próbáld ki te is!

Schwarz Oliver, Hagyományos IV. osztály

Need for Speed Heat

2022 tavaszán volt alkalmam először kipróbálni a Need for Speed Heat nevű autós videójátékot. Így új kalandba csöppentem, melynek a mai napig sincs vége. Mivel engem magával ragadott ez a játék, leírom röviden a lényegét.

Rögtön belépés után, egy éjszakai versenyen kell részt venni, aminek teljesítését követően a versenyző minden esetben elveszíti az autóját. Ekkor indul az igazi játék. A garázból ki kell választani a kezdőautót és indulni kell egy nappali versenyen. Stratégiai okokból el kell jutni egy kijelölt helyre, ahol később tuning elemeket lehet vásárolni. Következnek a feladatok: elsőként teljesíteni kell egy küldetést. Nehezítés a játékban, hogy vigyázni kell, a zsaruk el ne kapjanak. Ahogy haladunk a játékban, módunkban áll a gépkocsi dizájnján és teljesítményén is javítani, továbbá lehetőség van rá, hogy válasszunk a nappali és éjszakai mód között. Ha ügyesen játszunk és versenyeket nyerünk, egyre több autó válik elérhetővé, mivel szintet lépünk néhány éjszakai verseny után. Nagy élmény a játék során, hogy lehet driftelni és ugratni. Emellett szebbnél szebb tájakat láthatunk. Megjegyzem, hogy a térkép, ami rendelkezésünkre áll, eléggé részletes és szerintem általánosságban véve jó a grafikája.

Rendkívül izgalmas játék, csak ajánlani tudom.

Péter Barnabás, Hagyományos IV. osztály

Tordon Ákos: Egy karácsonyi manó története

A manóba! - hát karácsonyi manók is vannak? De vannak ám! Egyről én is hallottam. Egy karácsonyfadísz csilingelte el nekem a történetét. Üvegcsengők csengtek, üvegharangok bongtak: akár, ha száz üvegtorkú, üveghangú gyönyörű harang muzsikált volna, de Csip-csup, a karácsonyi manó nem hallotta a zengve zengő, csilingelve csilingelő szép harangjátékot. Mélyen aludt pirinyó ágyacskájában.

Az új díszekkel néhány régi is felkerült a fára, régi karácsonyokra emlékező, hajdan ezüst- és aranyfestékbe mártott fenyőtobozok. De a festék már megkopott erősen. Láttukra a gyönyörű, sudár fenyő hevesen megrázkódott. A heves rázkódásra összecsendült a sok drága dísz.

- Kiskarácsony, nagykarácsony, ott a helye a parázon! Parázs süsse, megégesse, egykettőre elégesse! Ócska toboz fenyőfánkat ne búsítsa, ne csúfítsa!

Erre ijedtükben sorra lehullottak az ócska tobozdíszek. Az egyik erre gurult, a másik arra... A harmadik amarra... A koppanásra, ütődésre Csip-csup manó kiesett az ágyából. Mert ha eddig nem, most mondom: a legöregebb fenyőtobozban volt a karácsonyi manó háza.

Csip-csup manó megdörzsölte a szemét, megsimogatta a szakállát, s örömeiben így rikkantott:

- A decemberi nagyharangra, felébredtem karácsonyra! Hol a sapkám? A kabátom?

Hipp és Hopp! - egyszeriben a fején termett a sapkája, a testére nőtt a kabátja, s azzal csissz és csossz! - kicsoszogott a tobozházból. Ám a küszöbön megbotlott és hasra terült. Nagyon vicces, amikor egy frissen ébredt karácsonyi manó elterül a földön, biz ki is kacagták a díszek. Mi tagadás, csúf volt a kis Csip-csup manó: mohaszakálla csupa gubanc, s oly hosszú, hogy minduntalan belebotlott. A kabátkáját ócska pókhálóból szabták vagy száz éve, a papucskáját egy szeleverdi pillangó hímezte neki hajdanán, a manósipkája még az öregapjáról maradt rá. De ő nem bánta rútságát. A drága díszek kacagását se bánta. Feltápáskodott fektéből, leporolta a kabátját. Hanem amikor az utolsó porszemet is lefújta a kabát ujjáról, hirtelen elámult, mert a fenyőfa törzsében hét rigó énekelt.

Csip-csup manó alig akart hinni a fülének, mert nagy csoda az, ha hét rigó nótázik egy karácsonyfa derekában! Minden karácsonyi manó tudja: ilyen karácsonyfa a legritkábban terem a világon! Elámultak a díszek is, a csillogó csecsebecsék is, s egyszeriben százszor szebben ragyogtak! S már hogyan ragyogtak volna, hisz a rigófütyt arról tanúskodott, hogy most ezen a karácsonyfán rendezi be szállását a világszép Gyöngytündérke, a karácsonyfák tündére!

No bizony, egyszeriben megnőtt a karácsonyfa! A büszkeség a mennyezetig növesztette. Lett csillogás-villogás, verseny-ragyogás! A díszek egymást túlszárnyalva ragyogtak, mert mindegyikük azt szerette volna, ha őnála rendezi be szállását a zeneszóval érkező Gyöngytündér!

Csip-csup manó is kapta a seprűjét, és belefogott a nagy takarításba, mert nem akart szegyenben maradni! Hanem a díszek mind egy szálíg ráripakodtak:

- Mit akarsz itt, te világcsúfja, világrútja? Bújj be a házába, s ne mutatkozz a színe előtt!

Könnyes lett erre a karácsonyi manó szeme. Nem is volt egyéb kívánsága: bezárkózni a házába. Hanem a sok könny miatt elvétette az utat, séppa legpompásabb dísz szivárványszínű kapuja felé tartott. Hirtelen kerekedett aranyködből máris előrobogott a karácsonyi

Gyöngytündérke hatpillangós üveghintója! A hat pillangó egyenest a legpompásabb dísz felé tartott. Igen ám, de mi történt? Megbokrosodtak a lepkeparipák. Hupp! - felborult a lepkefogat, és Gyöngytündérke épp Csip-csup manó rongyos papucskái elé pottyant ki a gyönyörű hintóból. Szerencse, hogy a manószakáll puha volt, így a pórul járt tündérke nem ütötte meg magát. A manócska gyorsan és gyöngéden a karjába vette, és talpra segítette.

- Bocsáss meg, Gyöngytündér! - borult térdre előtte a kis manó.

- Mi a szösz? - csodálkozott a karácsonyfák tündére. - Te mentetted meg az életemet, és most bocsánatot kérsz tőlem? Én tartozom hálával tenéked! Hap-hap-hap-ci! - hármat tüsszentett, s a harmadik tüsszentésre olyan szép sztaniol palást borult a karácsonyi manó vállára, amelyet még nem látott a világ, amióta karácsony a karácsony!

Hej, mérgében szétpukkadt a legpompásabb dísz: pukk! - és már csak a leheletvékony üvegcserepek heverték a fa alatt.

- Jaj, szállás nélkül maradtam! - búsult a tündérke.

- Sose búsulj, van nekem egy tobozházam, hajdanán aranyfestékbe mártották; igaz, azóta megkopott jócskán, de tisztaságtól ragyog kívül és belül! Bátran ellakhatsz benne, és én szívemből örülnék, ha a vendégem lennél - mondta nagy-nagy dadogással Csip-csup manó.

Gyöngytündérke a gondolataiba látott.

- Jó a szíved, Csip-csup manó! Ami pedig a szállást illeti, köszönettel elfogadom a meghívásodat - csilingelte cérnavékony hangján a karácsonyfák tündére.

És akár hiszitek, akár nem, színarannyá változott erre az ócska fenyőtoboz: arannyá vált kívül-belül! Aranyból volt a bútor: az ágy, a dívány, a szekrény, az asztal és a négy szék, a karosszék és a hintaszék! A tűzhely és a radiátor, a kád és a mosdó, sőt a vízcsapok is, hogy az aranyajtó aranykilincséről ne is beszéljek! Csip-csup manó mindmáig is dörgöli a szemét a csodálkozástól, pedig a karácsonyfák tündéréje már rég búcsút vett a tobozháztól

A hét rigó vígan rikkantgat tovább: - Mérik a diót! Sütik a patkót! Mérik a mákot! Sütik a patkót! Diósat, mákosat! Kalácsot kaptok! Jól is lakhattok karácsonytól újévig, kereken egy hétig! Utána meg ehetitek a kalácsnak végit...

Karácsonyi mákos guba receptje

A mákos guba eredetileg karácsonyi ételnek számított. Úgy tartották, hogy az apró szemek szerencsét, bőséget hoznak.

- 200 g mák
- 80 g kifli
- 800 ml tej
- 80 g cukor
- 1 db narancs
- 100 g mazsola
- 1 csomag vaníliás cukor

A kifliket karikázd fel. Ha nem eléggé szikkadtak, tedd pár percre a sütőbe vagy a mikróba, majd szórd egy tűzálló edénybe. A tejet forrald fel a vaníliás cukorral, és öntsd a kiflikre. Arra ügyelj, hogy ne áztassa el teljesen a péksütiket, de szárazak se maradjanak. Hintsd a kiflikre a mákkal összekevert cukrot. Reszeld rá az alaposan megmosott narancs héját, és rakd hozzá a mazsolát.

Öntsd a masszát egy kivajazott tepsibe, és előmelegített sütőben süsd 10 percig, míg a kifli jól magába szívja a tejet. Porcukorral megszórva kínáld.

Játzó- és alkotóház naptár

a 2022-2023-as tanévre

Január 28.

Farsangi

Február 18.

Tavaszcím

November 26.

Adventi

Október 22.

Tarkabarka

Március 25.

Húsvétváró

Április 29.

Anyák napi

Szeptember 24.

Szabadtéri

Május 27.

Gyermeknapi

<http://jatszohaz.bartok.ro>

Mindenkit szeretettel várunk!